

**Posudek vedoucího diplomové práce Marka Dobrého „Způsoby re-representace 50. let 20. století v současné české literatuře“
(obor český jazyk a literatura na FF UK)**

Předložená diplomová práce se věnuje produktivnímu a v současnosti i v akademických kruzích oblíbenému tématu re-representací, a to z hlediska literárního obrazu 50. let, jak jej konstruuje soudobá česká próza. Byť je úvodní explicitní teoretizace v poměru k celku práce nerozsáhlá, je toto východisko, ale i celá další práce důsledně teoreticky promyšlena a zakotvena v metodologickém kontextu i terminologii nového historismu, a to včetně dosavadních českých pokusů o jeho domyšlení či aplikaci. Reflexe bohaté a dobře přečtené odborné literatury zahraniční i domácí ostatně provází celou práci a dokládá ji i průběžné odkazování v poznámkách. Práce se navíc dobírá velice koherentních shrnujících závěrů, jež je možné přijmout jako vstupy do odborné, akademické diskuse, a nejen jako vývody dílčí graduační práce.

Problematika literárního obrazu určité epochy, literárního diskursu i dobové řeči si žádá, aby byla rozvolněna striktní hranice mezi literaturou a non-literaturou. V návaznosti na postupy nového historismu se tedy i Marek Dobrý věnuje soudobému českému mediálnímu obrazu 50. let; inspirován relevantní zahraniční literaturou je v tomto ohledu schopen nabídnout originální – a logicky i značně „kritické“ čtení tohoto mediálního obrazu, ať už na způsobu referování o kauze „Kundera-udavač“, jak ji nabídl časopis *Respekt*, anebo na způsobu psaní o kauze prokurátorky Ludmily Brožové-Polednové. Dostatečně průkazná je v tomto ohledu i jeho shrnující argumentace, směřující k souhrnnému označení re-mytologizující diskurs, opřená o Barthesův koncept mytologií.

Vlastním jádrem práce je pak obraz 50. let v dílech Jiřího Stránského, Jana Nováka či Jana Vřaka i v prózách dalších; zde se z hlediska svého tématu věnuje i literárněkritické reflexi tohoto obrazu. Dokládá, jak se spojuje s jistými vypravěčskými postupy, s určitými typy postav, ale také jak využívá efekt autenticity, paralelizující reference k fašismu či jak pracuje s fokalizací prostřednictvím dětského pozorovatele. Spektrum analyzovaných próz je dostatečně široké a jak se sluší na zralou práci, autor nepostupuje po jednotlivých dílech, ale je schopen sumarizací, aniž by materiál přeinterpretovával či paušalizoval. V důsledku tohoto postupu je pak schopen nabídnout i tabulkové sumarizace základních binárně opozičních principů, s nimiž je obraz 50. let v soudobé české próze vytvářen. Tyto generalizace produkuje Marek Dobrý na základě promyšleného konceptu dominantní literární řeči, a to včetně dokladů toho, jak bývá taková dominance narušována či modifikována. Výsledkem je

představa dosti rozrůzněného mnohohlasí, v němž však i z hlediska mediálního ohlasu určité tendence dominují; spektrum české prózy s danou tematikou je zde nicméně představeno ve zcela vyčerpávající šíři i komplexnosti.

Práci hodnotím jako nadstandardně zralou a přínosnou; rád a jednoznačně ji **doporučuji k obhajobě.**

V Praze dne 12. 9. 2011

Prof. PhDr. Petr Bílek, CSc.